

חכם השביל מן ההולך בו

אבישי אבוהב, מאיה טפיירו

הבעיה

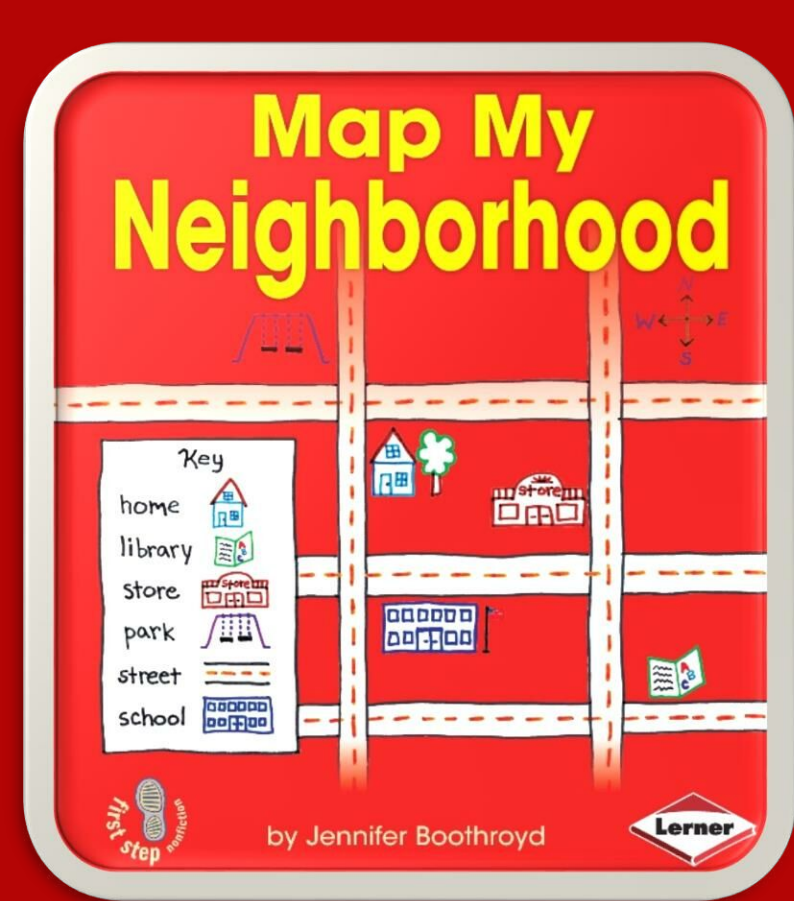
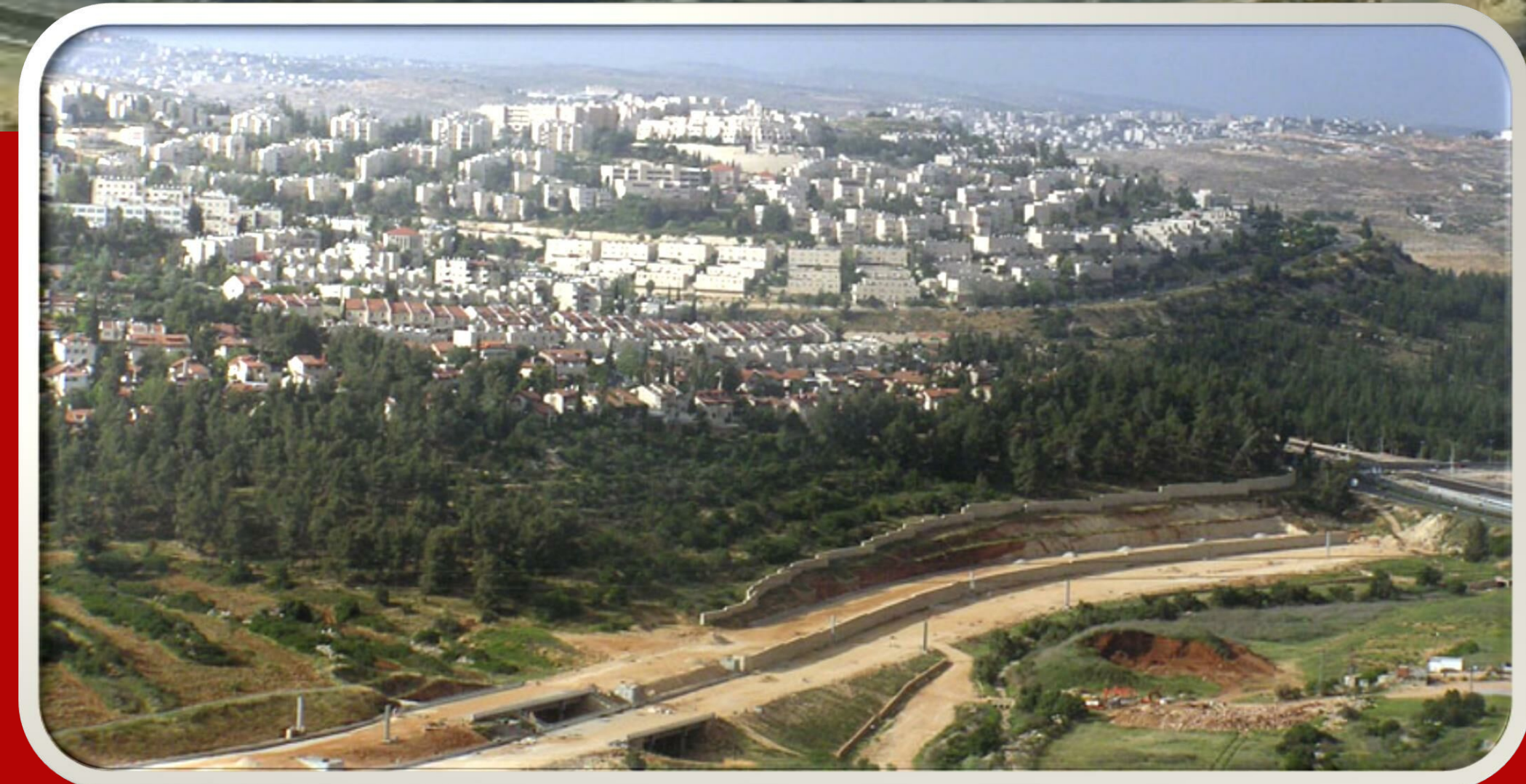
כיצד משפרים הליכתיות בשכונה בעלת כמות אוכלוסיה של עיר?
כיצד מתמודדים עם שיפועים קיצוניים?
כיצד ניתן לחבר בין שכונות "מבודדות"?

הפתרון

מיפוי המצב הקיים על מנת להציע שינויים שיקצרו את מרחק ההליכה או ישפרו את חוויית ההליכה בשכונה על ידי שימוש ב-GIS

מתודולוגיה

- ניתוח** - שימוש ב-GIS על מנת למצוא את הנתיב בעל השיפועים הקטנים ביותר בין כל מוצא ויעד.
- עיבוד הממצאים** - חלוקת הציר למקטעים, חלוקה קטגורית של הממצאים ונתינת ציון לכל מקטע
- תוצאה** - מתן המלצות לשינויים והתערבויות בצירים שנבחנו

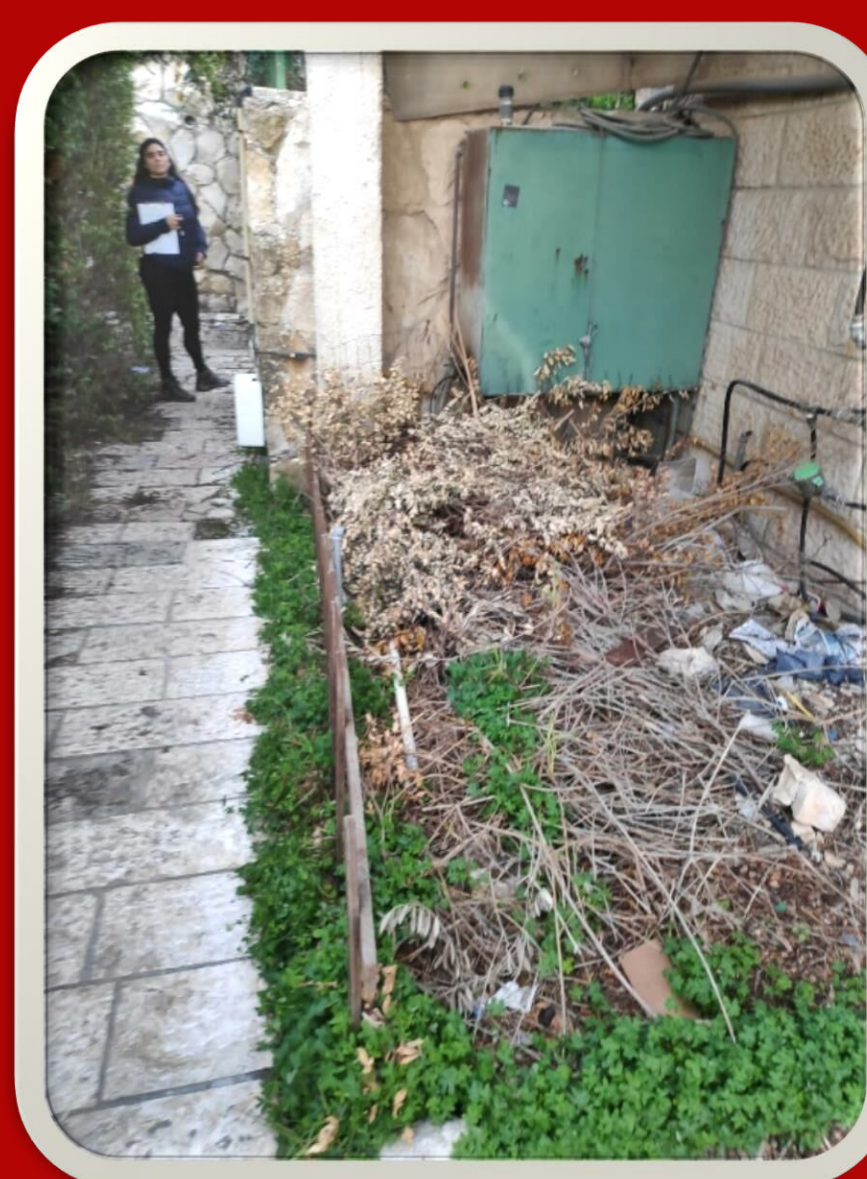
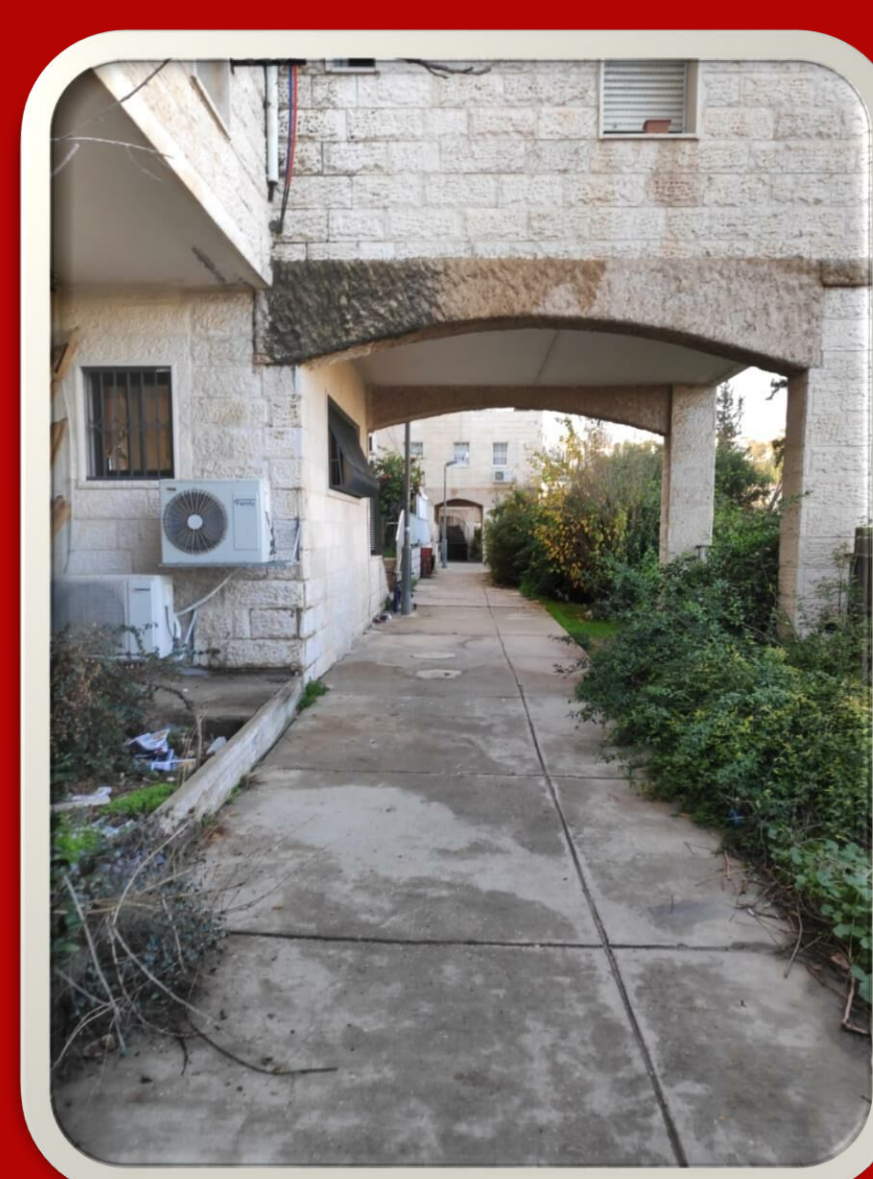

עיקר הממצאים

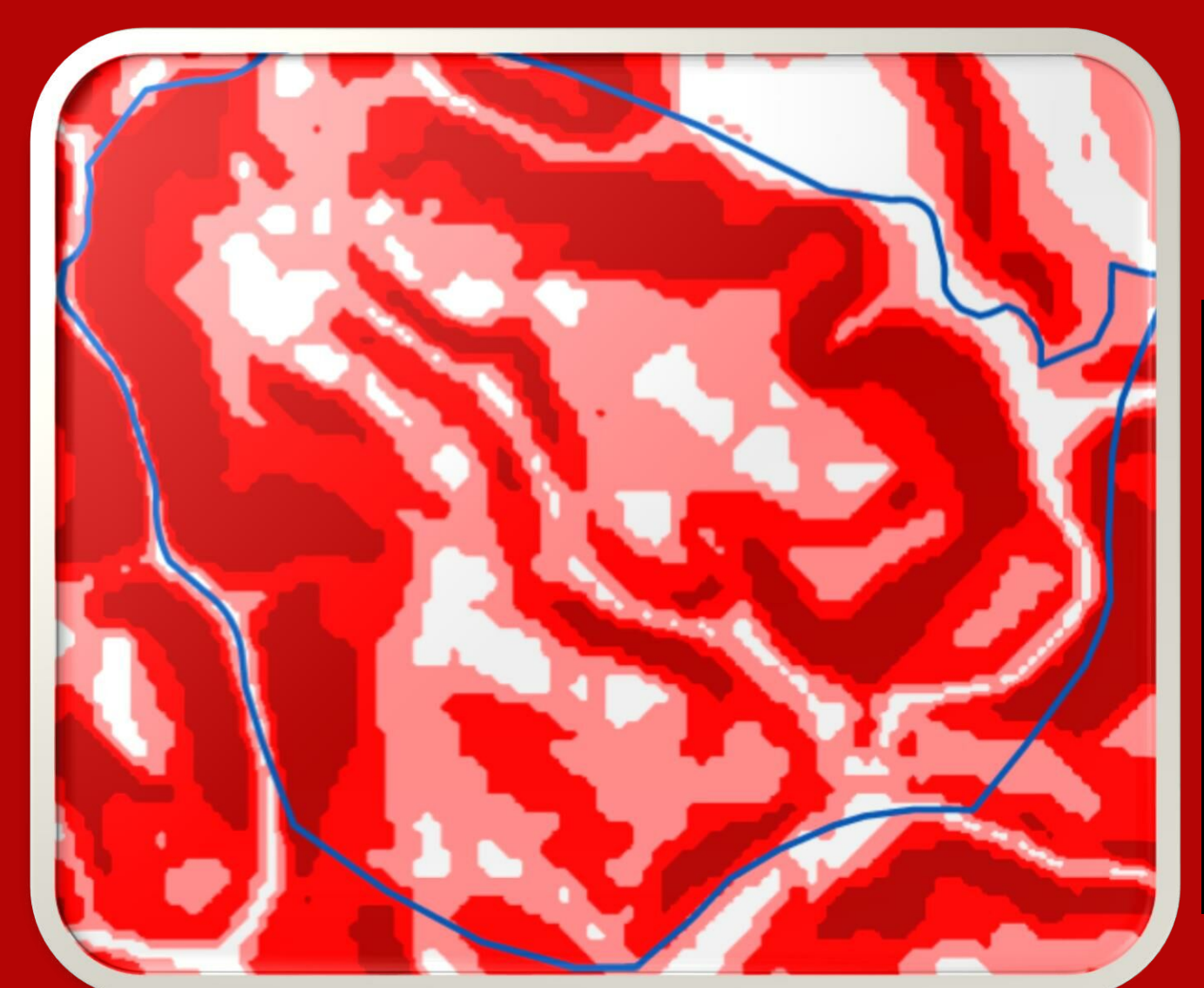
- השצ"פים שנבדקו לא מתוחזקים ע"י העירייה ברמה נאותה. ישנן התארגנויות תוך שכונתיות לשיפור הנראות והבטיחות בשטח הציבורי הפתוח.
- ישנו פער משמעותי בין הציר המתון ביותר לבין ציר ההליכה המתאפשר בפועל. רוב הפער נובע מהירידה החדה לכיוון ציר גולדה.

דוגמאות מהשטח:

מעבר בשצ"פ היכן תעדיפו ללכת?

דאטה-בייס

אחוז שיפוע

- 0-5
- 5-10
- 10-15
- 15-20

תובנות מרכזיות

- השקעה בהם היא השקעה באוכלוסיה הצועדת - שיפועים קיצוניים וצירי תנועה מרכזיים גורמים לציר ההליכתי להתארך.
- רמת המעורבות של הקהילה בסביבתה יכולה להשפיע באופן משמעותי על הדרך בה אנשים נעים במרחב.

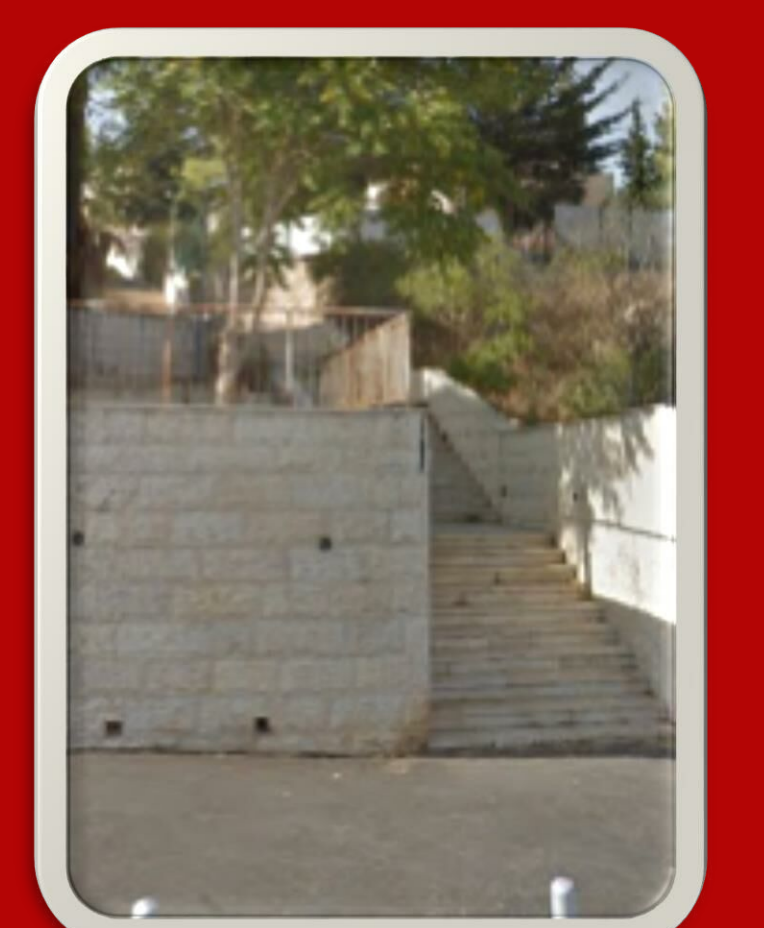
העבודה התבססה על מקרה בוחן אחד. בחינתם של עוד 3-4 צירים היתה משקפת תמונה כוללת ומדויקת יותר של האתגרים העומדים בפני השכונה.

שצ"פים מוזנחים בין בתי מגורים, ההליכה לא נעימה ולעיתים גם מסוכנת. האם תעדיפו ללכת כאן אם המרחק יתקצר משמעותית?

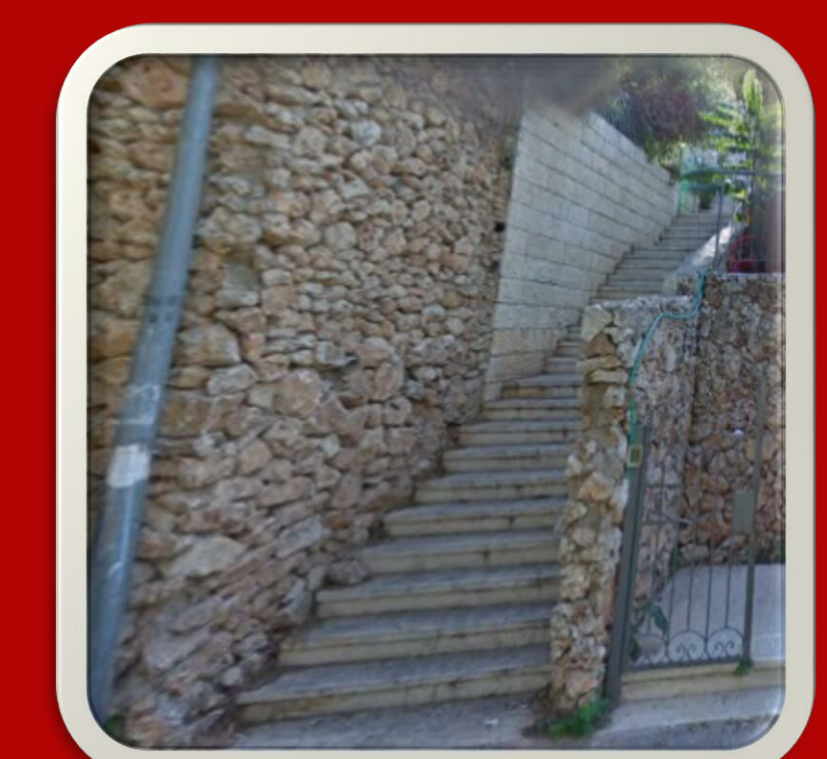
שצ"פים מטופחים בין בתי מגורים, ההליכה נעימה ובטוחה. האם תעדיפו ללכת כאן גם על חשבון מרחק גדול יותר?

5%

10%

15%

20%

שיפועים מעבירים טיפול